

# Vítězné práce účastníků literární soutěže Můj svět 2018

## POEZIE

### Poezie do 18 let

#### **Kolářová Evelína: *V lese***

V lese na Slovensku, žijíce v dřevěném srubu bychom lovili veverka.  
Jenže já houby nejím a s veverkami bych raději založila lesní sbor.  
Ty houby také nemusíš, když někde jsou, tak je ale dokážeš strávit. Mohlo by tě nasytit teoreticky i něco jako holubinka.  
Venku teplota blížící se k bodu mrazu a já už na cestě domů potkala dva kočárky.  
Památný strom vyvrátil silný vítr vanoucí ze severu a nám před domem právě vyasfaltovali.  
Toho stromu je nám líto a na příjezdové cestě u nás na kopečku rostou houby.  
Asfalt položili během jednoho dne a někomu asi vypadla holubinka z košíku cestou z hub, přemýšlím, jestli je jedlá, ale na to už je asi pozdě.  
Ani jeden houby nemusíme.  
Ty je nemusíš, ale když se někde vyskytnou, tak to přežiješ.  
Třeba v lese na Slovensku u dřevěného obydlí, které bychom obývali.

#### **Homolová Tereza: *Králíci na zimu***

Někdy si říkám, kam došel bys zítra,  
když nechal bys mě čekat  
na půlnoční vlak, co už nejezdí.

Někdy si říkám, že kdybych odmítla  
pár tvých témat  
vyhla bych se té bolesti.

A stejně tu čekám, s jízdenkou  
necvaklou, náladou mizernou,  
že tvůj čaj mi nechutná  
a mé boty odjedou.

Protože co můžu, se neodmítá.  
Protože už je to dlouho.  
Protože co dáváš, se nepočítá.  
Protože bereš až moc.

Někdy si říkám, jestli jsou králíci na zimu,  
a ty pořád čekáš,

na výrobce lepších chvil.

Někdy si říkám, v barvách podzimu  
na co se zeptáš,  
až přestaneš hledat svůj cíl.

Někdy si říkám, proč trápí mě trápení,  
co vůbec není moje.

### **Brož Patrik: *Žena ve snu***

S vlasy barvy, jež by samo noční  
nebe mohlo závidět  
S očima v nichž  
by i ten nejběhlejší  
mořeplavec ztratil kurz  
A s šaty na jichž by krev nezměnila vůbec nic

Tak blízko abych mohl  
Cítit její vůni  
A přitom v takové dáli  
Každým krokem k ní  
Se v tečku nad obzorem mění  
Až úplně zmizí

Úleva a probuzení  
Ač z krásné noční můry  
Ta se rázem mění  
V touhu a pokušení

V touhu znovu vidět ženu krásnou  
Znovu cítit její vůni  
Slyšet jejího srdce tlukot  
Bez ní už nemá smysl život

Myšlenky těch, jejichž kříže  
Kraj pohřebiště zdobí  
Hlavou se mi honí  
Její šarm a krása jsou jak mříže

Bez ní už nedokážu déle žít  
Radši bych měl ze světa už odejít

## Poezie do 30 let

### Chamrádová Nela: *Až do konce*

Byla to zvláštní krajina  
mezi posledním a dalším dnem  
Bílá hromada sněhu  
z které se kouřilo  
Přitul se do mé náruče  
donesu ti květinový nočník  
Na vstávání je brzo  
Respektuji tvůj názor  
já si strčím hlavu do písku  
a ty si strčíš písek do hlavy  
Sjedeme se pod zem

### Gricová Helena: *...D3, slunce!, ...7*

#### **...D3**

není to vztek  
ani smutek  
jen prázdno  
prázdno prázdnější než slova  
nekonečno nicoty  
množství zoufalství  
a navrch apatie

#### **slunce!**

jsi picassem dne  
stíny tvé štětce  
tvoř!  
dotkni se mé tváře  
jak umělec lehce  
dokud neshořím

#### **...7**

zahalena do mračen  
stoupám vzhůru k moři temna  
utopit se v křiku  
sevřít srdce nicoty  
kde jen nitka jemná  
sváže dech  
a k zítřku nese na křídlech  
nová prázdná slova

## **Dužda Michael: *Srdceryvné úryvky***

Ani ubohý plamen nezapálí moje chladné tělo z mramoru.

Chci být rozteklým a škaredým krvavým proudem.

Být tebou věčně a sladce přichycen, toť sladká představa

Chci, aby moje vášeň rozmačkala tvoje tělo na kousky.

Je pravdou, že jsem zasněžený zasněností a zasněný zasněžeností.

Jsem průzkumníkem vnitřního atmosférického bytí ze sebe sálající vnitřní oslnivé světlo aury.

Jsem pohmožděn bolavým stresem.

Ze srdce svého vidím srdce tvého. Jsi roztomilá jako kdyby tě porodila sama roztomilost.

Výbuchy radosti. Mými ústy protéká vášeň. Sopka horečné zlosti pomalounku stéká ze srdce pahorkatin.

Bez tvé existence by těžko existovala má existence.

Jsi moje hvězda průzračně zářící v mém srdci.

Budu ho tvrdě mazlit, ne moc jemně škádlit a zběsile hladit.

Hledět do očí samotné dokonalosti je opravdu moc dokonalé.

Jsi pro mě prvním vesmírem, který je krásnější než ten náš vesmír.

Později tě naplním nekonečně vesmírnou láskou.

Ty jsi moje zlatíčko krásně láskou pozlacené.

Z tvých vesmírných očí plyne nesmírně silná touha plná vášně. Miluji tvůj úsměv, je překrásný jako měsíc jasně zářící na obloze. Miluji tvoje srdce krásně rozkvétající do mocné vznešenosti. Ve tvých očí vidím celý vesmír.

Láskou tě zaliji, abys mi květinko krásností vykvetla.

Miluji tvou duši. Chci se stát tvou duší. Chci mou láskou políbit tvoji krásnou duši.

Chci poznat tvou hlubokou duši začínající skrze křehkou látku rozumu a končící rozsáhlostí neomezeného srdce.

Díky mým vášním poznávám, jak moc tě mám rád a díky tomu jak tě mám rád, zjišťuji a poznávám, jak jsou hluboké mé vášně.

V temnu plné paniky hledám jemné a hladké světlo lásky, který by rozsvítilo tento temný svět. Ve tvých očí se leskne dobrosrdečnost. Ve tvé duši se leskne hluboký pramen nezničitelné lásky.

Prosím vylij lásku ze svého duševního koryta a zaplň mě svou láskou dosyta.

Pohlcuje mě nádech mocné nicoty. Jsem potopený v bahně věčné propasti... moje jáství je

hluboce ukotveno v temně vyzařující prázdnotě...stéká ze mě ozařující pramen tajemné aury...z

mě tělesné konstrukce tryská pohrdlivý vzdech zplozený skrze němý pláč ke všemu jalově povrchnímu a falešně se přetvařující společnosti.

Roztaji rozplynutostí. Má srdce z plechu. Jeho láska je zpopelněna na bohapustý prach.

## Poezie nad 30 let

### **Floriánová Dana: *Starý citroník***

... konečně rozkvetl  
po padesáti letech  
bílý marcipán  
s kapkou medu  
v obálce svěžesti  
přímořské pozdravy  
s razítkem minulosti

... konečně začala  
psát básně  
po padesáti letech  
sladkokyselé bonbóny  
nacpané až v patě  
postupně vycucne  
po jazyku válí  
patro si odře  
a svěže vyplivne

### **Adámek Radovan: *Hlášení z aparátů myslí***

pátráme po zámince  
je nezvěstná jako Bůh  
odešla z domova bez dopisu na rozloučenou  
naposled byla spatřena u svůdkyně slunovratů  
je zábavná jako policejní výslech  
doposud nebyla stíhána  
veškeré údaje o ní sdělte  
orgánům za volantem času

### **Vydra Pavel: *Do němot, Masopust, X X X***

#### **Do němot**

Svlékání hada  
Násilníci nebe  
a horký pot  
Klapot kol  
Iluze požíraly svědomí  
Exhibice smyslů  
do němot

#### **Masopust**

Návsí se táhne  
divoký rej masek  
Lidských i nelidských

Bosí kosi,  
furianti, utrínosi  
Zpod škrabošek  
ven se linou  
škleby, pláč i smích

**X X X**

Osiřelé vinice  
navštívil vítr  
Tu a tam koulí  
zažloutlými listy révy  
Zbytky vyzobaných hroznů  
bez sladkosti  
nehřejí  
Chystá se zima

### **Jung Pavel: *Hora***

a  
zní  
zimní  
krajina  
když sníh  
ti přes oči  
oblohu maluje  
jako zvony věže  
někde v dálce tam  
kam závějí odcházet  
a zpět už se nevracet  
přes horu, hustým lesem  
je snazší než zůstat stát  
a snažit se zaslechnout noc  
Ještě v dlani mít ptačí pírka  
Přiložit k ústům, tiše dýchnout  
když světlo lampy dvorkem vrávorá  
Jdeš - ty hůl poutníků - já ta hora

### **Battya Patrik: *Čokoléto***

Sluníčko rozehřálo nejednu twixku v akci  
Ještě, že pláž nemůže žít bez vody  
Těla spoře oděná noří se do léta  
Mají chuť milovat se s vlnkami  
A když se nikdo nedívá a počítače usnou...  
To sem nepatří!  
Balím deku a vyhlížím nejbližší velkoobchod  
Snad tam bude větší zima  
Čokoláda si vždycky dělala co chce  
Neodpustím!

## **Nováková Melanie: *Na konci světa***

Nazlátlé kotouče slámy  
lesy plné jasanů  
stavení svlečená na cihlu  
ploty bez latěk  
Vztahy slepené  
dětmi jejich dětí  
Zamknuti v samotě...  
Tenkrát mělo víno jiskru  
dávno vyčpělo  
Kytara šeptá  
melodie z prachu  
Alkohol obnažil  
nezhojené rány  
Kašle na návštěvu  
Jak jít dál?

## **Líbalová Zdenka: *xxx***

Hledáčkem objektivu  
ze sna budím  
tvou vodní krásu  
na plotnu slunce  
stavím kávu  
bez tácu  
beru k přikousnutí  
svou osamělou chvíli  
s řekou

## **Uherek Lukáš: *Furt tu***

furt tu  
raz ty raz ja raz ja raz ty  
raz dva - raz dva fčil  
furt tu razem  
raz v ni raz vniveč  
fčil prav - á fčil - evá  
furt tu  
raz taka jak ...  
raz tak dva tak  
dva razy dva taky  
furt tu  
raz dva fčil raz dva  
raz ja raz ty raz ty raz ja  
furt tu... furt tu...

## **Vihan Miloš: *Chtěl jsem bejt Českoslovák***

Chtěl jsem bejt Českoslovák,  
ne Čech, anebo Slovák,  
měl jsem rád hřeben Fatry  
i hvozdy Šumavy,  
dnes jeden domov nemám  
a pocit mám jak křovák,  
kterýho oškubali  
a řekli, c'est la vie.

Chtěl jsem bejt Českoslovák,  
dnes už jsem jenom Čechem  
a ty jsi jenom Slovák,  
život nás rozdělil,  
do srdce šlápnul botou,  
do duše vrazil krovák  
a na nic se nás neptal,  
taková děvka byl.

Zůstanu Českoslovák,  
byť de facto jsem Čechem  
a ty jsi dneska Slovák,  
cizinec, dá se říct,  
pojd', půjdeme to zapít,  
ty horák, já spíš dolák,  
snad budem pořád bratry,  
kteří si vyjdou vstříc.